

По-славни тѣ праздници што сѣ празнували въ Хиндистанѣ *Сиву Богу* и жени му *Пурви* сѣ слѣдни тѣ: въ 7, 8, и 9, на Tchaitra=Чѣтра [Мартъ-Априль] и той е пролѣтний празникъ, кого, какъ то и выше спомянѣхме, съсѣставиль царь Sourata—Сурата. Българи тѣ въ това исто врѣмя съхранили народны праздницы, какъ то 1-го Марта: покачѣтъ по къшты тѣ си чървены платове въ знакъ радости, чи посрѣштѣтъ пролѣтъ, а на малкы тѣ дѣца вързѣтъ на шыи тѣ и на рѣцѣ тѣ приплетенъ кончець отъ чървенѣ и бѣлѣ краскѣ, и това го носѣтъ, до дѣ ся поѣвѣтъ лѣстовици тѣ; а штомъ ся поѣвѣтъ тии, и ги види носѣштый такава ниткы, коихъ назовавѣтъ *гадалушкы* (отъ гадаѣ глаголь), сѣжѣвѣтъ ги и кату зѣмѣтъ прѣстъ отъ земѣ тѣ, ведно съ тѣхъ захвърлѣтъ ѣж на горѣ въ въздуха на кадѣ то лѣтай новопоѣвившаѣ ся лѣстовица, и вѣрвѣтъ чи тамо дѣ то падни захвърленаѣ прѣстъ съ *гадалушкѣ тѣ*, ште израсте копарь!

Забѣлѣшка. Старци тѣ и Баби тѣ въ Българинѣ приказвѣтъ чи лѣстовици тѣ зимѣ живѣли въ топлы тѣ мѣста дѣ то не падало снѣгъ и дѣ то расте чърный пиперь и хубавы тѣ миризливы работы; и чи тии за да идѣтъ тамо, трѣбало да минѣтъ едно твърдѣ голѣмо море и чи орли тѣ или жерави тѣ ги приносили на гърбове тѣ си. А то мѣсто было тамъ дѣ то истича слѣнце то и проч.

Не е ли то ѣвно възпомянанье на старо то имѣ отѣчество Хиндистанѣ, отъ дѣ то ся сѣ приселили въ Европѣ? Поздрава на лѣстовици тѣ и вѣрванье то чи дѣ то падни гадалушка та ште израстѣ миризливый злакъ копарь, голѣмо то море чрѣзь кое то минували лѣстовицы тѣ, да идѣтъ на него мѣсто дѣ то растѣ чърный пиперь и миризливы тѣ работы, тамъ дѣ то истича слѣнце то, тии сички нѣсѣ друго освѣнѣ Хиндистанѣ. Подобны възпомянанья, какъ то за животодавнѣ тѣ водѣ и другы, штѣмъ видѣ много въ изслѣдованья та си.

А по нѣкои си мѣста въ Българинѣ, имянно же въ Котиль, прѣзь него день т. е. първаго Марта, прѣдъ истечения слѣнца, ходѣтъ въ горѣ тѣ, дѣ вѣрвѣтъ чи ушь една дѣва—мома выкала: *Иди си зима, да доди лѣто* и проч., и тѣа была оставѣла разны скѣпоцѣнны дарове за оныя, кои идѣтъ да ѣж чюѣтъ кату выка. То исто творѣтъ и Есень, не повнѣж въ кой день, ходѣтъ да чюѣтъ *Днда*, кату выка: *Иди си лѣто да доди зима* и проч., А въ девятаго Марта мѣсеца помытѣтъ си добрѣ дворове тѣ и запалвѣтъ смѣтъ тѣ посрѣдѣ двора, прискачаюшти огня по тры пѣты; това же творѣтъ да ги не хапѣтъ зми тѣ прѣзь цѣлѣ годинѣ! Тогова казвѣтъ селци тѣ, чи *хладъ* въздуха (зима) влизала до 40 растяцы въ земѣ тѣ, а топлина та, што е была въ земѣ тѣ, исходила тоже 40 растяцы вѣнъ отъ повърхности земы. Казвѣтъ ѣште чи отъ него день испѣлзѣвали зми тѣ отъ зимовишта та си.

Другы праздницы празнувѣтъ Индийци тѣ на Bhavani ou Parvati—Първа Сивова жена въ 10-ый на Циѣашта [Май-юние] или рождение то Ганга